

اقتصادی در خاورمیانه و مرکز مهم کسب و کار در اقتصاد جهانی بدل نموده است.

۴-۲. افزایش فعالیت در حوزه نظامی

از آنجا که یک قدرت متوسط باید از حداقل توانایی‌های نظامی برای تأمین منافع لازم در معادلات منطقه‌ای برخوردار باشد، دولتمردان امارات سعی کرده‌اند از درآمدهای نفتی برای مرتفع نمودن نقطه ضعف خود به‌عنوان یک دولت کوچک یعنی ارتش ضعیف استفاده کنند. ارتش امارات متشکل از ۶۵ هزار نیروی نظامی است که بخش عمده آنها سربازان مزدور (از دیگر دولت‌های عرب و پاکستانی) هستند. به‌طور کلی، امنیت امارات از زمان حمله صدام به کویت در سال ۱۹۹۰ منوط به همکاری نظامی با آمریکا در منطقه بوده است. این کشور پس از مشارکت در حمله ائتلافی به رهبری آمریکا در عملیات توفان صحرا به کویت در سال ۱۹۹۱ با هدف پایان دادن به اشغال کویت، پیشنهاد انعقاد توافق‌نامه رسمی همکاری دفاعی با آمریکا جهت اسکان نیروهای آمریکا در پایگاه هوایی «ظفره» در ابوظبی و استفاده از «بندر جبل‌علی» را برای انجام بازدیدهای دریایی دارد. علاوه بر این، امارات با واگذاری یک پایگاه نظامی دریایی کوچک در فجیره به آمریکا موافقت کرده است (The Associated Press, 2019).

پس از حملات اسلام‌گرایان افراطی در ۱۱ سپتامبر سال ۲۰۰۱ به آمریکا که در آن واقعه دو تن از نیروهای مشارکت‌کننده در ربایش هواپیماها اماراتی بودند، حضور نظامی امارات در عرصه بین‌الملل وارد مرحله‌ای جدید شد. استفاده از قدرت هوشمند که متضمن راه‌حل‌های چندجانبه قدرت سخت‌افزاری به همراه راه‌حل‌های قدرت نرم‌افزاری و ارائه کمک‌های بشردوستانه بود، در دستور کار دولتمردان این کشور قرار گرفت. در جریان حمله ائتلافی آمریکا و بریتانیا به عراق در سال ۲۰۰۳ امارات تنها دولت عرب بود که به صورت غیر مستقیم از برنامه‌های آمریکا حمایت کرد؛ استفاده از پایگاه‌های نظامی این کشور برای حمله به عراق، آموزش پلیس عراق توسط نیروهای آلمانی در پایگاه العین و اخراج افراد مظنون به انجام حملات انتحاری نشانه‌های این همکاری محسوب می‌شوند. علاوه بر این،